

A. Fiskebebyggelsen tillhör jordbrukare, som
driva binärings eller husbehovsfiske.

Fiskets omfattning.

Fiske förekom här på Skidsläge, för i
tiden, i min barndom mera än nu. De som
hade jordbruk bedrev det som binäring och
då huvudsak under sillfisket som var
mäst lönande. Det var endast ett fåtal jord-
brukare som deltog i detta fiske, de kom med
i båt lagen tillsammans med fiskarna.

Fiskeplatserna var Skälder viksen, Kattegatt
Själänds rev, Arkholt och Halmstad bugten,
eller "norra bugten" som det hette. Sillen såldes
på bästa marknad, här hemma till fiska-
handlare, i Torshov, Båstad, Ängelholm eller
Danmark. Var det riklig tillgång på sill var
det svårt att sälja, priserna kunde gå ner till
10 å 20 öre valen (80 siller) Sillfisket bedrevs i regel

endast under augusti - oktober månad, annat
fiske den övriga tiden på året. Jordbruket
fick då skötas av den övriga familjen, andra
jordbrukare skötte det samtidigt med fisket.
Fiskarlusterna hjälpte sina män med
näten och sillen. Detta omfattar tiden 1860-1910.
Numera finns det inga lantbrukare som fiskar.
Fiskets art.

Fiskets bedrevs med sillnät, (Silla-
-närningar) och garnfiske ^{för} olika sorter av
fisk som torsk, rödspätta, flundra, var,
makril, kolja, långa, stenbit, krabba, hummer.
Ryssjefiske för ål, Hummer- & krabbfiske. Backefiske
eller krok (langrev). Sörjefiske för makril och
Pikkefiske för torsk & långa, detta bedrevs också
på isen om vintern. Vid krokfiske användes
nog ibland ett kohorn, åtminstone längre till-
baka. Detta användes att dra revan med krok-
arna

över, kohornet sattes fast på en lämplig pinne i båtrelingen så att lutade åt rätt håll, så att inte revet gled över, det gick lättare att dra in krokarna på det sättet och mindre risk att få krokarna i händerna. På senare tiden har kohornet ersatts med en rulle i båtens reling.

Fiskets utgångspunkt.

Böndernas fiskredskap som bestod av sillarärduiga, de deltog ju inte i något annat fiske, förvarade de hemma det tog inte stort utrymme, fiskarna hade sina i bodar hemma hos var och en.

Strandplatsens ägoförhållanden.

Hamnen ägdes av fiskarna och underhölls av dem, de hade nog från början också byggt den. Alla fiskare skulle lämna 1 kast eller 4 siller per val (s.k. ydesill) till Krapperup (gården) för att få hämta trävirke i skogen att repera hamnen med.

Strandplatsens bebyggelse.

- a. Här i Kriedslöge har Junnits båthamn nu i över ett hundra år men en mycket dålig hamn. Där fanns en större stenbro på västra sidan som skydd mot västliga vindar, en mindre stenbro på östra sidan som skydd mot östliga vindar och två mindre stenbroar eller "käser" som de kallades emellan de två förra, "stora bro" och "lilla bro." Vid dessa "käser" drogs de större fiskerbåtarna upp då sillfisket var slut på hösten eller då stormarna, "nordvästen" kom och inte båtarna kunde ligga ute. Det hände ibland att alla båtar stora och små måste dragas upp på land för att inte bli sönderslagna av sjöarna som bröt över och in i hamnen. år 1900 blev hamnen ombyggd och betydligt förbättrad med djupare vatten, nu kan båtarna ligga ute förtöjda i hamnen i alla väder. Här fanns bara en sjöbod,

A.C.C. N.R.M. 11916:5

FOLKRETT
Institutionen för folkvård
ning, vid Lunds universitet

någon tomtlega betalades inte för den, den är medrivna för 65-70 år sedan.

b. Boningshus. För ett femtio-tal år sedan fanns nere i Brild-läge ett 50-tal hus, mera än hälften ägdes av Krappersups Fideikomiss, tomterna, nästan alla likasa. Sedan Brild blev municipal samhälle har lika många, nästan nya hus ovanför fiskeläget kommit till. Tomtlega eller landgille som det hette betalades till Krappersup årligen för för varje hus och tomt ända till de blev friköpta år 1927. 10 till 25 kronor beroende på tomternas storlek och husens beskaffenhet eller värde.

Strandplatsens kolonisation

Här var det inte fråga om att sora i den enda sjöbod som fanns, mannen som ägde den gick hem. Yrkesfiskare hade inga sjöbodar. Jordbrukare sålde aldrig sin jord och slog sig ner som fiskare här.

M.
A.C.C. N^o R.M. 11916:6.

Fiskets organisation och försörjnings betydelse.

De fåtal av jordbrukarna som var med i Silla fisket deltog i båtlagen tillsammans med fiskarna, detta fiske var ju det mest givande och alla som kunde ville ju vara med. Det var ju mest små bönder som hade några tunnland om 10 à 15 tunnland, somliga på 5 tunnland, dessa skötte sina jordbruk samtidigt med hjälp av familjen. Det hände så ett och annat mindre lantbruk plöjdes och sköttes med hjälp av kor.

Mäst råg, korn och havre odlades, senare potatis, potatis odlingen i vårt land är ju ej så gammal.

Hur många kreatur som fanns på dessa små bruk berodde ju på storleken av gårdar, jorden gav ju inte så stor avkastning då, som nu, redskapen var sämre därför fanns ju inte så mycket djur som nu.

B. Fiskelägets ägoförhållanden

Marken i Svilds fiskeläge ägdes av Krapporups Tidekomiss, en del av Boningshusen likaså. År 1927 fick var och en fritäga sina hus och tomter från Krapporup, några av fiskarna hade redan tidigare köpt in sina hus och byggt om dem.

Marken var enskild, var och en hade sina tomter men öster om Svildsläge ägdes Straumarken av Brunnby, Stubbarp, Flundarp och Fjälstorps byar till Jonstorps gräns, alltså samfällad mark.

Fiskelägets brukningsförhållanden

Tomtlega eller landgille som det hette betalades till Krapporup för husen och tomterna, 10 eller 25 kr. årligen beroende på tomternas storlek och husens beskaffenhet, om det var i gott eller dåligt skick. Sjöbod fanns en, för denna betalades ingen hyra. den ägdes av

en mindre lantbrukare, han hade långt till sitt hem uppför Kullabacken och förvarade sina fiske redskap i denna bod.

Det förekom aldrig att fiskarna här i Kullaståge byrdes in andra fiskare från annat håll under fisketiden men ibland hände det att s.k. fiskekarlar anställdes för att hjälpa änkor med silfisket, dessa byrdes in i familjen under tiden silfisket varade.

Jordbrukets försörjnings betydelse

Fiskarna hade inga odlingar men somliga hade en ko, får och grisar. Kon och fåren betade på strandmarken, grisarna släpptes ut i allon skogen på hösten. Kreaturen byrdes in, somliga i något särskilt fälus hemman, andra i boningshusets ena hälft. Kreaturshus vid betesmarken fanns inte. Betesmarkerna var fria, det var ju magert bete vid stranden.